

РЕШЕНИЕ

№ 25856

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **1722** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето.

Образувано е по жалба на Р. Ю. А., срещу експертно решение № 90046 от заседание № 99 от 07.01.2026г. на НЕЛК, специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечно-съдови болести.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила-основания за отмяна по см. на чл.146, т.3 и т.4 АПК.

В проведените заседания, Р. Ю. А. се явява лично и поддържа своята жалба. Моли съдът да постанови решение, с което оспорения акт да бъде отменен, като незаконосъобразен.

Ответникът – НЕЛК, чрез процесуален представител юрк. Е. Д. оспорва жалбата. Депозирано по делото е писмено становище, в което се посочва, че при постановяване на решението, специализираният състав се е произнесъл въз основа на наличната медицинска документация, като са взети предвид всички относими доказателства, а формираните изводи са подробно мотивирани. Правилно и в съгласие с действащата нормативна уредба са били определени вид и степен на увреждане от 40%. В проведеното административно производство не са били допуснати процесуални нарушения, актът е постановен от надлежен орган в рамките на неговите правомощия, функциониращ в надлежен състав, както и е спазена писмената форма, като условие за неговата действителност. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар на насрещната страна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

С решение № 92889 от заседание № 183 от 29.09.2025г. на ТЕЛК към „МБАЛ Югозападна болница“ ООД, издадено по повод освидетелстване на Р. Ю. А., на същата във връзка със заболяването й- Болест на К. на дебелото черво, не е бил определен процент неработоспособност.

С жалба вх. № 054264/07.10.2025г. Р. Ю. А. е оспорила пред НЕЛК, решение № 92889 от заседание № 183 от 29.09.2025г. на ТЕЛК към МБАЛ „Югозападна болница“ ООД.

С експертно решение № 90046 от заседание № 99 от 07.01.2026г. на НЕЛК, специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечно-съдови болести, е било отменено № 92889 от заседание № 183 от 29.09.2025г. на ТЕЛК към МБАЛ „Югозападна болница“ ООД. На освидетелстваното лице Р. Ю. А. е определен 40% трайно намалена работоспособност за срок от 1 година /до 01.09.2026г./. Посочена е водещата диагноза- болест на Crohn на дебелото черво.

В мотивите на акта е изложено, че въз основа на данните, съдържащи се в епикриза № 31863/12.07.2025г. на УМБАЛСМ „Пирогов“ ЕАД, Р. А. е лекувана с диагноза: Болест на К.. Лицето е постъпило по повод горно и долно диспептични оплаквания, при запазено общо състояние, нормална оцветка на лигавици и кожа, запазен тургор. Проведена е Ф. с данни за промени в цекум и колон асценденс - изразен еритем, оточност, наличие на малки язвички, не е преминала Баухиновата клапа поради оточност на лигавицата. Морфологичен резултат 13773-13774, морфологичната картина е съпоставима с IBD. От изследванията: референтни стойности на хемоглобин, общ белтък и електролити.

Диагнозата Болест на К., е с кратка давност, без усложнения, като обуславя 40% ТНР, по т.2.1, р.14, ч.9 от Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти от Приложение № 2 към чл.63, ал.3 от НМЕ-за съкратен срок от 1 година, за хоспитализиране на лицето в специализирана гастроентерологична клиника за проследяване и прецизиране на състоянието. Посочена е дата на инвалидизация- 29.09.2025г. - денят на освидетелстването на работещо лице, съгласно чл. 70, ал.5 от НМЕ.

В процеса е допуснато и прието експертно становище на д-р Т. В. М., изготвено въз основа на всички медицински документи, приложени в МЕД на Р. Ю. А.. От данните по експертизата се установяват следните релевантни за спора обстоятелства:

От епикризата на УМБАЛСМ „Пирогов“ ЕАД, от дата 12.07.2025 г. се установявало, че лицето е постъпило по повод диарични изхождания с наличие на слуз, но за да се оцени тежестта на заболяването трябвало да се посочи брой дефекации, което не е направено. В обективното състояние също не са били описани патологични отклонения- нормални лигавици и кожа, съхранен тургор, което означавало, че няма анемия и не е налице консумативен синдром. От лабораторни изследвания /хемоглобин, желязо, левкоцити, тромбоцити, СР протеин/ нямало данни на тежък възпалителен процес.

При гастроскопия при описание само с фраза „рефлуксни проблеми“ не можело да се постави диагноза „Рефлукс-езофагит, степен В по L.A“. За да се даде такова заключение, описанието трябвало да съдържа по- обширни дълги ерозии, които могат да се сливат.

В булбус дуодени и постбулбарно множество ерозии-хистологичен анализ показвал фокално атрофично променени вили в дуоденалната лигавица, с повърхностни ерозии, смесеноклетъчно възпаление и оток в ламина проприя.

При колоноскопия се виждал оток в цекума и колон асценденс и язви в тези участъци; но се изказвало съмнение за терминален илеит, без да е преминал колоноскоп в илеума. При

хистологията имало описание на дебелочревна лигавица с ерозии, фокално дилатирани крипти с нарушена архитектура, диспластични промени на лигавицата, смесеноклетъчен инфилтрат с формиране на лимфоцитни агрегати, оток, хиперемия и кръвоизливи в ламина проприя.

Болестта К. на дебелото черво, при пациентката била с рецидивиращо протичане без усложнения.

Втората епикриза отново от УМБАЛСМ „Н.Пирогов“ ЕАД от дата 30.01.2026г. е била по повод хоспитализация с оплаквания за гадене, повръщане, болка в корема, изхождане на течено-кашави изпражнения, с примеси от слуз. При ехография се е появила чернодробна стеатоза, която не е описвана през юли 2025 г. При направената гастроскопия е установен ерозивен корпусен и антрален гастрит.

При колоноскопия- при лошо почистване /1/0/0/, според вещото лице въобще не е трябвало да се продължи изследването, а да се отложи за следващ ден, след като се извърши добро почистване на червото /3/3/3/.

Но въпреки това са били взети биопсии: хистология- крипти без значими промени, умерено изразени смесеноклетъчни възпалителни инфилтрати, включително еозинофили, лимфоцитни агрегати, оток.

Като водеща диагноза вече е била посочена: Улцерозен /хроничен/ ректосигмоидит.

Заклучението на д-р Т. М. е, че Р. Ю. А. страда от:

- 1.Хроничен /улцерозен/ колит и регионален ентерит, респективно Болест на К. с рецидивиращо протичане, без усложнения- 40%;
- 2.Рефлукс-езофагит -0%;
3. Еритематозен гастрит -0%;
4. Язвена болест без усложнения-0%;
5. Дискинезия на жлъчен мехур- 0%;
- 6.Чернодробна стеатоза- 0%.

Вещото лице е обосновало, че Р. А. е необходимо да се подложи на контролни гастроскопия и колоноскопия, както и извършване на КАТ ентероклиза, при което ще се види дали има стеснени участъци в чревния тракт, променени стени на чревните участъци, които обичайно са рентгенологични доказателства на проява на болестта на К..

Тези изследвания били необходими за доуточняване на диагнозата, състоянието при пациентката и проследяване на поява на евентуални усложнения на болестта, за да може да се лекува правилно и качествено.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и от активно процесуалноправно легитимирана страна, чийто права и законни интереси са били засегнати от издаването му. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл. 149, ал.1 АПК, доколкото от ответника не са представени писмени доказателства за датата на уведомяване на Р. Ю. А..

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Експертно решение № 90046 от заседание № 99 от 07.01.2026г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 49, ал. 1, във връзка с чл. 43, т. 1 от Правилника за устройството и организацията на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ - от специализиран състав на НЕЛК по вътрешни, белодробни и сърдечно-съдови заболявания, определен съобразно водещата диагноза на освидетелстваното лице. Съобразена е и нормата на чл. 49, ал.2, съгласно която консултациите на останалите

специализирани състави на НЕЛК се вписват в експертното решение и са неразделна част от мотивите му. Експертното решение не се подписва от консултиращите състави. Спазени са и разпоредбите на чл.18, ал.3, ал.4 от ПУОРОМЕРКМЕ. Оспореното решение е издадено в законоустановената форма /чл.49, ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ във вр.чл.59, ал.1 и ал.2 от АПК/, както и съдържа всички посочени в чл.61, ал.1 от НМЕ реквизити.

Съгласно чл.101, ал.7 от Закона за здравето /ЗЗ/, принципите и критериите на медицинската експертиза, редът за установяване на временна неработоспособност, видът и степента на увреждане, степента на трайно намалена работоспособност, потвърждаване на професионална болест, както и условията и редът за извършване на медицинска експертиза се определят с наредба на Министерския съвет. В случая приложима е Наредбата за медицинската експертиза (Приета с ПМС № 120 от 23.06.2017г., обн., ДВ, бр. 51 от 27.06.2017г., в сила от 27.06.2017г., последно изм. ДВ, бр.23/19.03.2024г.), съгласно разпоредбите на която, експертизата на трайно намалената работоспособност, на вида и степента на увреждане на лицата, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 от КСО, се осъществява от ТЕЛК и НЕЛК в съответствие с правилата в глава четвърта „Експертиза на трайно намалена работоспособност и на вида и степента на увреждане“.

Решението е постановено при липса на допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Актът и преписката в тяхната цялост, съдържат фактите, обосновали произнасянето на административния орган. С оглед изложеното не са налице основания за отмяна на оспореното решение по см. на чл.146, т.1, т.2 и т.3 от АПК.

Съгласно чл.142, ал.1 и ал.2 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му, а установяването на нови факти от значение за делото- към момента на устните състезания.

Правилни са изводите на контролния орган НЕЛК относно степента на трайно намалената работоспособност в проценти спрямо здравия човек; срока на инвалидността и датата, на която изтича определеният срок на инвалидност; началната дата на трайно намалената работоспособност; противопоказаните условия на труд; характера на заболяването /общ/.

При постановяване на решението са съобразени всички писмени доказателства удостоверяващи обективните находки и документирани такива относно здравословното състояние на Р. Ю. А.. Не се констатира различия между приетото експертно заключение на д-р Т. М. и оценката на работоспособността направена в административното производство. Това налага извода, че не са налице нарушения на материалноправните разпоредби при постановяване на акта и съставляващи основание за отмяната му. Твърдението на Р. Ю. А. за здравословно състояние, различно от описаното от НЕЛК по отношение на диагнозата, процентът трайно намалена работоспособност и срокът на последната, не се установява от събраните доказателства. Преценката за здравословно състояние изисква знания в областта на медицинска специалност „вътрешни болести и гастроентерология“, каквито съдът не притежава, поради което своите изводи базира на заключението на вещото лице, което потвърждава водещата диагноза и развитието на заболяването от 12.07.2025г. до сега. Издаденият акт очертава по разбираем начин в конкретика действителното здравословно състояние, като в него са отразени относимите факти и обстоятелства. Налице е коректно изложение на здравословния статус и правилна оценка на неработоспособността на Р. Ю. А..

В заключение, болестта на К. на дебелото черво, с рецидивиращо протичане без усложнения, е обуславяла 40 % степен на трайно намалена работоспособност на освидетелстваното лице, на основание част 9, раздел XIV, т.2.1 от Приложение № 1 към чл.63, ал.1 на НМЕ.

Подадената жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, постановеното експертно

решение № 90046 от заседание № 99 от 07.01.2026г. на НЕЛК е законосъобразен акт и не страда от пороци, водещи до отмяната му. Лекарската комисия е извършила подробен анализ на състоянието на пациента, достигнала е до обективна информация за здравето и увреждането на организма на Р. Ю. А.. Експертното решение е издадено след като са били съобразени фактите и обстоятелства от значение за конкретния случай и са използвани всички възможности, за да се достигне до прецизно и правилно изследване относно действителния вид и степен на увреждане на лицето.

При този изход на спора, на основание чл.143, ал.3 от АПК и чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, следва да се заплати на НЕЛК, сумата в размер на 200,00 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство. Съгласно чл. 3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България и Решение 2025/1407 на Съвета от 08 юли 2025 г., относно приемането на еврото от България, официалната парична единица в Република България е еврото с ледова равностойност от 1.95583 български лева. По аргумент от чл. 12 и чл.13 от ЗВЕРБ, сумата следва да бъде превалутирана по посочения курс и определена на 102, 26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента).

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Ю. А., срещу експертно решение № 90046 от заседание № 99 от 07.01.2026г. на НЕЛК, специализиран състав по вътрешни, белодробни и сърдечно-съдови болести.

ОСЪЖДА Р. Ю. А. ЕГН [ЕГН], да заплати на Национална експертна лекарска комисия с адрес: [населено място], [улица], сумата от 102, 26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента), на основание чл.143, ал.3 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: